

TÍÐINDI

BARNADREYMYRIN GJØRDIST VERULEIKI

- At fara vesturum Vágoyinna í 4.000 fót, snara um Tindhólm og dala inn gjøgnum Sørvágsfjørð og lenda á bana 12 er nokk mín yndis innflúgving. Tað fær smílið fram hvørja ferð. Men tá veðrið er ringt og fólk eru bangin situr man ikki og smílist. Tá miðsavnar man seg um uppgávuna, brúkar vitanina um veður og vind, royndirnar hjá flogskipara og felagnum, upplýsingar frá torninum og greinar støðuna við skiparanum. Sum flogskipari er tað eisini nógv meira mennandi enn at flúgva suðureftir hvønn dag, har sólin altíð skínur og man ikki skal taka støðu til veður ella vind, sigur Linda Vest Niclasen, sum hevur fingið dreymastarvið sum stýrimaður umborð á Atlantic Airways

Hallur av Rana

Sum smágenta plagdi Linda Vest Niclasen at eygleiða stóru flogførini, sum hvønn dag komu og fóru frá flogvøllinum, ið lá skamt frá barndómsheiminum í Sørvági. Hon plagdi at kaga upp í himmalin, meðan flogskipararnir settu ferð á, so at stóru og tungu maskinurnar fingtu lyft seg upp frá lítla fjørðinum vestantil í Føroyum og settu kós móti fremmandum londum.

Pápi Lindu, Jørgen Niclasen, var eisini mangan á ferð uttanlands í samband við familjufyrirøkuna í Sørvági ella politiska yrki, og var Linda von við at fylgja væl við nær flogførini komu, so at tey kundu taka stuttu leiðina niðan á flogvøllin at taka móti heimkomna pápanum.

Meðan hugurin hjá øðrum leitaði sær til tey støð, ið ferðafólkini fjakkaðu til, so vóru ta maskinurnar, ið bergtók Lindu Vest Niclasen. So nógv, at Sørvágsfjørður og flogfør enn fylla ein stóran part av hennara lívi.

Gott tjúgu ár aftaná, at smágentan plagdi at gána upp móti himlinum, hyggur

hon nú niður á bygdina. Dalandi oman gjøgnum skýggini inn eftir Sørvágsfirði kagar hon sum stýrimaður umborð á Atlantic Airways nú yvir heimbygðina, har hon plagdi at standa og fylgja við innflúgvingini, meðan flogfarið trygt setur seg á vøllin. Ein barnadreymur er vorðin veruleiki.

Verður ikki flottari

Fyri 25 ára gomlu Lindu Vest Niclasen gjørdist barnadreymurin veruleiki, tá ið hon friggjadagin fyri fyrstu ferð setti seg í flogklivan á Airbus 319, Atlansflog RC456 við kós móti Keypmannahavn. Um tímarnir undan ferðini vóru merktir av nervum, so hvurvu allir tá hurðin fór aftur til flogklivan.

- Eg var øgiliga spent tann dagin. Eg hugdi hvussu veðrið var, læs upp á manna-gongdirnar hjá Atlantic Airways og gjørdi alt, so at eg var klár til henda túrin. Men tá eg so kom umborð og hurðin til flogklivan lat aftur, hugsaði eg als ikki yvir, at flogfarið var fult av ferðafólkum. Tað einasta, ið var í huganum tá,

var at fara upp frá í øllum góðum og lenda trygt aftur í Keypmannahavn, sigur Linda Vest Niclasen um fyrsta túrin sum stýrimaður umborð á einum av flogförunum hjá Atlantic Airways.

Enn hevur Linda Vest Niclasen ikki teir flogtímar og royndir, ið krevst fyri at lenda í Vágum, men situr hon sum stýrimaður við síðuna av flogskiparanum, tá hann byrjar innflúgvingina til Vága floghavn. Og fyri eina unga kvinna, ið er uppvaksin í Sørvági, er tað ein heilt serlig kensla at flúgva inn gjøgnum Sørvágsfjørð ein góðveðursdag.

- At fara vesturum Vágoyinna í 4.000 fót, snara um Tindhólm og dala inn gjøgnum Sørvágsfjørð og lenda á bana 12 er nokk mín yndis innflúgving. Tað fær smílið fram hvørja ferð. Men tá veðrið er ringt og fólk eru bangin situr man ikki og smílist. Tá miðsavnar man seg um uppgávuna, brúkar vitanina um veður og vind, royndirnar hjá flogskipara og felagnum, upplýsingar frá torninum og greinar støðuna við skiparanum. Sum flogskipari er tað eisini nógv meira mennandi enn at flúgva suðureftir hvønn dag, har sólin altíð skínur og man ikki skal taka støðu til veður ella vind, sigur Linda Vest Niclasen.

Byrjaði sum flogterna

Tað var tá Linda Vest Niclasen var liðug í student, at hon fekk hug at royna seg í flogvinnuni. Dreymurin um at flúgva var enn á lívi, men fyri at vita, um flogvinnan

var nakað fyri seg, valdi hon at fyrst at royna seg sum flogterna.

- Eg var leingi í iva um hetta lívið var nakað fyri meg. Tað er ein øgiliga hørð og óviss vinna. Man er nógv burtur og tað passar illa saman við einum familjulívi. Men tá eg var liðug í student, valdi eg kortini at søkja starv sum flogterna hjá Atlantic Airways fyri at fáa eina fatan av flogvinnuni, greiðir Linda Vest Niclasen frá.

Tíðin sum flogterna umborð á flogförunum hjá føroyska tjóðarflogfelagnum var ein so mikið góð uppliving og arbeidsumhvørvið gott, at Linda Vest Niclasen ikki longur var í iva. Ein framtíð í flogvinnuni bíðaði.

Hvør túrur ein próvtøka

Linda Vest Niclasen søkti inn á ein skúla fyri flogskiparar í Danmark, meðan hon helt fram í starvinum sum flogterna hjá Atlantic Airways. Talan var um nøkur spennandi, men hørð ár í skúlanum.

- Tað krevst ein sterkur vilji fyri at gerast flogskipari. Tað er ein øgiliga krevjandi lesnaður, tí man hevur onga summarferiu og einki vikuskifti. Tað verður koyrt á uttan íhald, sigur Linda Vest Niclasen um lestrartíðina og leggur afturat.

- Hvør túrur í flogfarinum var sum at vera til eina próvtøku, tí man bleiv dømdur hvørja ferð. Tað er hart og um viljin ikki er til staðar, so er tað neyvan møgult at gjøgnumføra.

Fekk dreymastarvið

Viljin hjá Lindu Vest Niclasen var til staðar og í vár kundi hon fegnast um, at hon var útbúgvin flogskipari. Nú galt tað einans um at finna eitt starv í einari vinnu, ið er merkt av høgum arbeidsløysi og harðari kapping um tey góðu stórvini.

- Tá man er liðug í skúlanum er bara eitt í huganum hjá næmingum og tað er at sleppa út at flúgva. So man søkir bara alt tað, ið man kann. Men sum føroyingur er dreymurin sjálvandi at sleppa at flúgva fyri tjóðar-

flogfelagið, sigur Linda Vest Niclasen.

Um hetta mundi var Linda Vest Niclasen enn í starvi sum flogterna umborð hjá Atlantic Airways, so tá HR-leiðarin hjá Atlantic Airways ein dagin ringdi til hennara, hugsaði hon, at tað helst var í samband við onkran túr sum flogterna.

- Tað var einki løgið í tí, tí tað kundi vera okkurt í samband við starvið sum flogterna. Men so segði hann, at hetta vóru eini skjót boð, tí hann vildi bara siga, at eg hevði fingið starvið, minnist

» **- Mett verður, at einans fyra prosent av øllum flogskiparum eru kvinnur, so støðan er munandi betri í Føroyum enn aðrastaðni**